

van 9 Augustus, hem zou worden toegestaan en dat hem met betrekking tot het derde lid door Burgemeesteren zou worden aangezegd, dat hij «rondelijk» zou hebben te erkennen de macht der Rotterdamsche magistraat op het stuk van approbatie of reprobation; dat hij zijn leedwezen zou hebben te betuigen over zijn preek van 25 Juli en dat hij eindelijk beterschap voor het vervolg moest beloven.

Een geschreven verklaring door Brakel, in antwoord op dezen eisch, des Woensdags op Burgemeesterskamer overhandigd, kon evenmin als een tweede stuk, dat hij den 3 September was komen brengen, aan de heeren behagen. Zij oordeelden «hetselve soo satisfactor niet als (zij) wel hadden verwacht». Intusschen naderde de 7 September. Had Brakel voor dien dag de verlangde «reparatie ende satisfactie» niet betoond, dan schoot er voor de regeering niets anders over dan hem, wilde zij althans haar prestige niet verspelen, de stad te ontzeggen. Men voelde het bezwaarlijke hiervan en meende zooveel als mogelijk was te moeten toegeven. Op voorstel van Burgemeesteren werd nu besloten, te beproeven Brakel een door hen gesteld stuk te laten onderteekenen.

Het was van dezen inhoud:

1°. «Ick erkenne het jus majestatis circa sacra, dat is het recht der overheden, ende soo oock der overheijd deser stad, omtrent de heijlige dingen int gemeen, als oock int bijzonder ofte particulier omtrent de beroepinge, approbatie ende improbatie der leraren in conformite van het Synodus Nationael gehouden tot Dordrecht 1618 ende 1619 en der kerckelijke ordre bij de Staten van den Lande geconfermeert art. 4 en 5, ende ben mij daer mede geheel conformerende.

2°. Indien inde voorz. predicatie eenige expressien ofte manieren van uijtdruckingen mogte zijn gebruijckt, dewelcke als wat hard ende aenstotelijk bij eenige mijner toe-